

## MANNEN VAN BETEKENIS UIT DEN WERELDOORLOG.

### KONING FERDINAND VAN ROEMENIË.

**K**oning Ferdinand van Roemenië is een eigenaardig man.

De Oostenrijksche gezant, die bij 't uitbreken van den oorlog Boekarest verliet, heeft het zeer zacht en zeer politiek gezegd, toen hij de opmerking maakte, dat de koning vaak sprak in onduidelijke bewoordingen.

Feit is, dat die woorden niet zelden het omgekeerde blijken van wat *waarheid* is.

Vlak vóór 't uitbreken van den oorlog tusschen Roemenië en de „Centralen,” in Augustus van dit jaar, verzekerde koning Ferdinand aan de gezanten van Duitschland en Oostenrijk-Hongarije, dat hij er niet aan dacht, den weg der neutraliteit te verlaten.

Hij was pro, noch contra: hij was neutraal.

Terwijl hij dat zei, was de oorlogsverklaring al onderweg...

Twee jaar geleden, in Augustus '14, toen de oorlog pas uitgebroken was, had de Oostenrijksche gezant een langdurig onderhoud met hem — hij was toen nog kroonprins — en herinnerde hem aan 't bestaande verdrag tusschen Roemenië en de „Centralen,” de verwachting uitsprekende, dat de kroonprins zich evenmin als de toenmalige koning Carol aan „verraad” zou schuldig maken door dit verdrag te schenden.

Wel neen, aan zoo iets dácht kroonprins Ferdinand niet.

„Dat zou een gemeene streek zijn — antwoordde hij — en ik zou mijzelf voor een slecht mensch houden, als ik zoo iets deed.”

Wat kroonprins Ferdinand in Aug. '14 als een „gemeene streek” betitelde, heeft koning Ferdinand in Aug. '16 toch ten uitvoer gebracht....

Toen in Aug. j.l. de Oostenrijksche gezant hem waarschuwde, dat zijn minister Bratianu zijn hoofd reeds zoo goed als geheel in den Russischen strik gestoken had, antwoordde de koning, dat minstens negentig procent van zijn volk den oorlog *niet* wilde.

Thans zijn we ruim twee maanden verder.

En nú verklaarde koning Ferdinand aan den man van de „Times,” dat de oorlog ter „bevrijding” van de Roemeensche rasgenooten in Zevenburgen en Hongarije uiterst populair is in zijn land, van den troon tot de geringsten toe....

Des konings korte regeeringsleven is vól van zulke.... tegenstrijdigheden....

Wat mag daar de oorzaak van zijn?

De Engelsche en Fransche pers zal zich naar die oorzaken niet ongelukkig zoeken; die.... „Inkonsekwenties” van koning Ferdinand vindt zij natuurlijk kostelijk! 'n Mensch is nooit te oud, om zijn leven te beteren, zullen zij zeggen.... Beter laat dan nooit!

Maar als de Entente-filosofen naar een verklaring zoeken gaan: tien tegen een, dat zij haar vinden in 's konings *Duitsche* afkomst!

Van de „Hunnen” immers kan meer kwaads gezegd, dan Paulus indertijd van de Kretensers deed!

Vóór alle dingen zijn ook zij „geboren leugenaars.”

En koning Ferdinand draagt dan blijkbaar de kenteekenen van zijn ras....

Voor óns is dat echter geen oplossing.

Geboren Duitscher is hij, voorzeker!

Bij zijn geboorte heette hij prins Ferdinand van Hohenzollern en hij was een zoon van koning Carols jongeren broeder, Leopold.

Toen, na den dood van het vierjarig dochttertje van koning Carol en Carmen Sylva, hun huwelijk verder kinderloos scheen te zullen blijven, werd prins Ferdinand in 1881, toen zestien jaar oud, tot troonopvolger benoemd. In '89 deed hij zijn plechtigen intocht in Boekarest en vestigde sinds dien tijd in Roemenië zijn hoofverblijf. Den 10<sup>en</sup> Januari '93 huwde hij met prinses Maria van Saksen-Coburg-Gotha, uit welk huwelijk den 15<sup>en</sup> October van datzelfde jaar de troonopvolger van thans geboren werd, die tot groote voldoening van het volk in de nationaal-Roemeensche kerk werd gedoopt.

Hij is dus, als we zeiden, van Duitse afkomst.

Doch onze neutraliteit noopt ons, dat we niet kunnen uitgaan van de onderstelling, als zouden de Duitschers van nature groter zondaren zijn dan hun vijanden. Trouwens

volgens Gods Woord zijn ze *allen* eender en kunnen we dus in déze richting geen oplossing zoeken.

Maar er kan wel iets anders van worden gezegd.

Reeds in Aug. '14 merkte prins Ferdinand op: „Vorsten kunnen niet altijd handelen gelijk zij willen.” En die opmerking typeert dezen vorst.

Wat hij daar zei, is wáár.

En 't is maar gelukkig ook, dat het wáár is!

Maar het typische is juist, dat hij die waarheid zoo naar voren schoof.

Het geeft een kijkje op zijn karakter.

Zóó spreekt een zwak en wankelmoedig man; die geen vasten grond onder de voeten voelt; die in zichzelf geen kracht heeft om zoo noodig tégen wind en stroom op te tornen.

Toen dan ook, naar men algemeen aanneemt, in 't laatst van Aug. de Russische beer zijn grooten muil tegen hem openzette en een ultimatum stelde, — toen ging hij over stag en verklaarde den „Centralen” den oorlog.

Véél plezier heeft hij er nog niet van beleefd. Integendeel.

Zijn legers, die Zevenburgen binnenvielen, zijn gedecimeerd door de passen van het grensgebergte teruggejaagd.

Uit Boekarest moest hij hof en regeering, veiligheids-halve, naar Jassy overbrengen. Twee belangrijke vestingen in de Dobroedsja zijn gevallen; Constanza en Czernavoda aan den Donau kwamen ook in de macht van den vijand; en als het zoo doorgaat, moet Roemenië spoedig het lot deelen van Servië en Montenegro.

Nú reeds vond de koning 't noodig om via de Engelsche „Times” een smeekbede tot de Entente te richten, dat zij Roemenië toch niet het lot van Servië zal laten ondergaan, doch dat zij tijdig te hulp schieten zal....

's Konings vrouw, zegt men, is zéér Entente-gezind en heeft hem mee overgehaald tot den beslissenden stap.

Eigenaardig toch met die „Coburgers.”

Zij is een geboren prinses van Saksen-Coburg-Gotha en dus van gecompliceerde Fransch-Duitsche bloedmenging en zij kiest voor de Entente.

Terwijl de Coburger op den Bulgaarschen troon, die door zijn moeder nog veel méér Fransch is, het met de Centralen houdt.

't Belang spreekt dus heel wat luider dan 't bloed.

P. Br.

